REMIGIUS ALTISSIODORENSIS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 119r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25986
Copyright: Admont, Benediktinerstift

pat̃ ⁊ dn̄s ihc xp̄c & sc̄a ecclā qd̄ma
gis cōgruere uidr̄. inq̄ fit qd ds in
hac pabola loq̄r. que similis dr̄ ēē
hōi regi. Ho intelligēdus pat̃. sic &
illic. simile ē regnū celoꝝ hōi regi
q̄ fēē nupias filio suo. Ire Homo ē.
⁊ q̄s cognoscere eū. Aliq̄ndo ho in
telligitur di filiꝰ ut ē. quiescit ab
hōie cuiꝰ spe innariꝫ eiꝰ quo excel
sis ē reputatus ē ipse. Si hoc loco
⁊ pat̃. ⁊ filiꝰ intelligēdus. q̄ rex dr̄. ñ
suos ferro armando. sed regendo ⁊ p̄
hanc uitā coronando. Et cū cepis
set rationē ponere oblat̃ ē ei un̄. qui
debebat. x. milia talenta. Cū seruus
suus. idē cū hōib dns rationē ponit
cū singlis act̃ discutit ī ecclā. Cui
ē offert̃ debitor. x. miliū talentoꝝ.
cū aliq̄s ī minimaliū uiciorꝝ obnoxiꝰ
reptē siue cūq̄s transgressor decalo
gi inuenit̃. Bene aut̃ subdr̄. cū ñ
habet unde reddat. q̄ ho ꝓpia peccās
uoluntate suo conatu iungit ñ ua
let. iussit eū dns eiꝰ uenundari. id
ē uindicari ūllū. ⁊ uxorē eiꝰ. stul
ticiā. ⁊ filios eiꝰ. p̄ua opa. ⁊ oia que
habebat. ⁊ reddi. Hā si uxor uiri
uisti. sapia ē. ut illud. uxor tua sic
uiris habundans ī latib; domi tue.
⁊ filii eiꝰ. uirtutis. unde paulo p̄
dr̄. ⁊ uideas filios filiorꝝ tuorꝝ. fi
lios idē uirtutes. recte ⁊ uiri stul
ti uxor dr̄ stulticia. eiꝰ filii queq;
pecca. Cadens aut̃ seruus ille ro
gabat eū dicēs. Patientiā habe in
me ⁊ omia reddā t̄. idē ips peni
tendi ccede. ⁊ tue satisfaciā uolū
tati. Ineo qd̄ peidere dr̄ peccōri
humilitas declarat̃. Misertus aut̃
dns eiꝰ dimisit eū. ⁊ debitū dimi
sit illi. Magna hic di benignitas
erga peccōris ostendr̄. nā semp
parat̃ ē p̄ baptismū. p̄ penitentiā.
⁊ cōfessionē dimittere peccata.
Egressus aut̃ seruus ille inuenit
unū de cōseruis suis. q̄ debebat ei
centū denarios. Centū denarios
aliq̄s alicui debet. si ī eū ī imini
mis peccauit. t̄ in ūbo. aut discor
dia. ⁊ cētis. q̄ si. x. milia talenta
maiora s̄ pecca. q̄ centū denarii
minuta s̄. Et tenens suffocabat
eū. Tenens habendo ulciscī uolun
tate. ⁊ suffocat exigendo uindic
tā. ⁊ hoc ē dre redde qd̄ debes. Ca
dens aut̃ conseruus ille. rogabat
eū dicēs. Patientiā habe ī me. & oia
reddā t̄. Humiliatio ē peccōris
peccantis ī fēm. ccede m̄ spaciū
tuā ita placabo. ⁊ si iuste aliq̄d
abstuli restituā. Hic aut̃ noluit.
subaudr̄ ignoscere ffi ⁊ cōseruo,
s̄ abiit. idē ira exarsit. ⁊ misit
illū in carcerē donec redderet
debitū. Incar cerē mittere. est
ulciscendi re seruare uoluntā
tē. Uidentes aut̃ cōseruī eiꝰ que
fiebant. ctristati s̄ ualde. Conser
ui q̄ppe fideles s̄. q̄ diu uidēt a
liquē nolle indulgere peccan